

Mutual Mèdica

De Re Mutualista

per

F. ROSELL JANÉ

MOLTES i molt bones coses ha aconseguit des de la seva fundació el Sindicat de Metges de Catalunya i, entre elles, no tant la nostra Mutual Mèdica com l'entusiasme que l'ha fornida i la cohesió que la manté.

Hora vindrà de sospesar les qualitats de solidesa de la nostra fundació, entre les quals resalta la germanor que en tot moment guia nostres actes i l'equanimitat i altesa de mires que sempre posa el Consell en les seves determinacions.

Una associació de previsió, i consegüentment de preacció mútua, comporta l'acoblament de factors indispensables per a l'obtenció del resultat perseguit i, si alguns dels referits factors falta, trobarem migrat el producte, tant més quant de més importància sigui aquell mancamment.

D'una banda, l'esperit de companyonia, sortosament no esfumat del tot com alguns pessimistes creuen, desviat en algunes ocasions en sentit de la complaença, desvirtua els càlculs millors quan, abandonant a l'esforç de la comunitat un cas no desitjable, millor dit, no encaixable en els motllos que han d'ésser norma de l'edifici comú, li donen el passí, fent perdre el que podríem dir-ne l'harmonia estètica de conjunt, que no tardarà a transformar-se en perill econòmic passable primer, enguniós més tard i insuportable seguidament.

El desig individual de fer passar desapercubda una tara orgànica és humà; l'esperit de tolerància dels que estan bons és molt explicable.

Un i altre tenen, però, llurs límits en les possibilitats del conjunt que en cap cas hauria de ressentir-se de l'excés que significaria l'abús en els primers i l'abandó dels segons.

Cal exigir sempre una auto-severitat en sol·licitar l'ingrés a la Mutual. Cal en tot moment que la qualitat que presideixi l'individu sigui l'auto-crítica. D'aquesta manera resta facilíssima la tasca dels que no deixant per un moment d'ésser bons confreres, tenen a la seva mà els destins i l'administració sagrada dels béns comuns, mereixedors d'un respecte absolut i acreeadors d'una delicadíssima selecció en els co-aportants d'avui, que seran demà co-participants.

Cal exigir, també, una escrupolositat portada a l'extrem, en aquells que pel Consell són cridats a aclarir dubtes que es presentin a les hores d'admissió. La companyonia individual que tolera una lleugeresa i fins la simulació d'un examen, pot esdevenir un pecat greu contra la companyonia colectiva i aleshores pensen en la responsabilitat que cau sobre els que per mancaments successius d'aquesta índole poden posar en entredit i fins en perill la fortalesa d'una obra en la que no solament s'hi posen cabals, sinó que aquests cabals són precisament per a les hores d'angoixa i de necessitat, hores en les quals tot és poc i en les que ha de fer-se efectiva aquella acció acollidora a que té dret el que en moments d'eufòria, i solament en aquests moments, ha fet obra de previsió.

Penseu sempre que una denegació de pensió,